

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

af 28. maj 2001

om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter

(2001/413/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kommissionens initiativ ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter foregår ofte på internationalt plan.
- (2) Det arbejde, der er udført i forskellige internationale organisationer (Europarådet, G8, OECD, Interpol og FN), er af stor betydning, men bør suppleres med en indsats fra Den Europæiske Union.
- (3) Rådet finder, at visse former for svig i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter er blevet så alvorlige og har udviklet sig på en sådan måde, at det er nødvendigt at finde overordnede løsninger. Ifølge henstilling nr. 18 i handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet ⁽³⁾, vedtaget af Det Europæiske Råd i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997, samt punkt 46 i Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres ⁽⁴⁾, vedtaget af Det Europæiske Råd i Wien den 11. og 12. december 1998, skal der gøres en indsats på dette område.
- (4) Da målene for denne rammeafgørelse, at sikre at svig og forfalskning i forbindelse med alle andre former for betalingsmidler end kontanter behandles som strafbare handlinger og i alle medlemsstaterne medfører sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, på grund af de pågældende strafbare handlingers internationale karakter ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på unionsplan, kan Unionen i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtage foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i samme

artikel går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (5) Denne rammeafgørelse bør bidrage til at bekæmpe svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter. Til denne bekæmpelse bidrager også andre instrumenter, der allerede er vedtaget af Rådet, såsom fælles aktion 98/428/RIA ⁽⁵⁾ vedrørende oprettelse af et europæisk retligt netværk, fælles aktion 98/733/RIA ⁽⁶⁾ om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater, fælles aktion 98/699/RIA ⁽⁷⁾ vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, infrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold samt Rådets afgørelse af 29. april 1999 om udvidelse af Europols mandat til at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler ⁽⁸⁾.
- (6) Kommissionen forelagde den 1. juli 1998 Rådet meddelelsen »Rammer for en aktion vedrørende bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter«, som anbefaler en EU-politik, der omfatter både forebyggende og repressive aspekter af problemet.
- (7) Nævnte meddelelse indeholder et udkast til fælles aktion, som er et af elementerne i en sådan overordnet strategi, og som har dannet udgangspunkt for denne rammeafgørelse.
- (8) Beskrivelsen af de forskellige former for adfærd, som bør gøres strafbare i forbindelse med svig med og forfalskning af andre betalingsmidler end kontanter, skal dække hele spektret af de aktiviteter, der i denne henseende tilsammen udgør en trussel om organiseret kriminalitet.
- (9) Der er behov for at kategorisere disse former for adfærd som strafbare handlinger i samtlige medlemsstater og indføre sanktioner, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, over for fysiske og juridiske personer, der har begået eller som er ansvarlige for sådanne lovovertrædelser.

⁽¹⁾ EFT C 376 E af 28.12.1999, s. 20.

⁽²⁾ EFT C 121 af 24.4.2001, s. 105.

⁽³⁾ EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT C 149 af 28.5.1999, s. 16.

- (10) Ved at give strafferetlig beskyttelse til især betalingsinstrumenter, som er forsynet med en særlig form for beskyttelse mod efterligning eller misbrug, er det hensigten at tilskynde udbydere til at sørge for denne beskyttelse af de betalingsinstrumenter, de udsteder og herved tilføje et forebyggelselement til instrumentet.
- (11) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne i videst muligt omfang yder hinanden gensidig bistand, og at de rådfører sig med hinanden, når mere end én medlemsstat har straffemyndighed med hensyn til samme lovovertrædelse —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- a) »betalingsinstrument (bortset fra kontanter)«: et fysisk instrument, bortset fra lovlige betalingsmidler (dvs. sedler og mønter), som i kraft af sin særlige karakter alene eller sammen med et andet (betalings)instrument, gør det muligt for indehaveren eller brugeren at overføre penge, som f.eks. kreditkort, eurocheckkort, andre kort, der er udstedt af finansieringsinstitutter, rejsechecks, eurochecks, andre checks og veksler, som er beskyttet mod efterligning eller brug i bedragerisk hensigt, f.eks. i kraft af udformning, kodning eller underskrift
- b) »juridisk person«: enhver enhed, der har en sådan status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 2

Lovovertrædelser i forbindelse med betalingsinstrumenter

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende adfærd er strafbar, når den er forsætlig, i det mindste med hensyn til kreditkort, eurocheckkort, andre kort, der er udstedt af finansieringsinstitutter, rejsechecks, eurochecks, andre checks og veksler:

- a) tyveri eller anden retsstridig tilegnelse af et betalingsinstrument
- b) forfalskning eller efterligning af et betalingsinstrument med henblik på brug af det i bedragerisk hensigt
- c) modtagelse, opnåelse, transport, salg eller overdragelse til andre eller besiddelse af et stjålet eller på anden vis retsstridigt tilegnet eller forfalsket eller efterlignet betalingsinstrument med henblik på brug af det i bedragerisk hensigt

- d) brug af et stjålet eller på anden vis uretmæssigt tilegnet eller forfalsket eller efterlignet betalingsinstrument i bedragerisk hensigt.

Artikel 3

Edb-relaterede lovovertrædelser

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende adfærd er strafbar, når den er forsætlig:

At gennemføre eller forårsage en pengeoverførsel og derved forvolde et uberettiget tab af formuegoder for andre, med den hensigt at skaffe den person, der begår lovovertrædelsen, eller en tredjepart uberettiget økonomisk vinding, ved:

- retsstridigt at indlæse, ændre, slette eller tilbageholde edb-data, især identifikationsdata, eller
- retsstridigt at gribe ind i driften af et edb-program eller -system.

Artikel 4

Lovovertrædelser i forbindelse med særligt tilpassede anordninger

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende adfærd anses for en lovovertrædelse, når den er forsætlig:

Fremstilling, modtagelse, opnåelse, salg eller overdragelse til andre eller besiddelse i bedragerisk hensigt af:

- redskaber, genstande, edb-programmer og alle andre midler, som ifølge deres natur er bestemt til at anvendes ved de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, litra b)
- edb-programmer, der er beregnet til at anvendes ved de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3.

Artikel 5

Medvirken, anstiftelse og forsøg

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at medvirken til eller anstiftelse af den i artikel 2, 3 og 4 omhandlede adfærd eller forsøg på den i artikel 2, litra a), b) og d), og artikel 3 omhandlede adfærd, er strafbar.

Artikel 6

Sanktioner

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 til 5 omhandlede adfærd kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i grove tilfælde, straf i form af frihedsstraf, som kan medføre udlevering.

Artikel 7

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for adfærd som omhandlet i artikel 2, litra b), c) og d), og artikel 3 og 4, der, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:

- beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
- beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- beføjelse til at udøve intern kontrol

samt for medvirken til eller anstiftelse af en sådan strafbar adfærd.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at gøre sig skyldig i adfærd som omhandlet i artikel 2, litra b), c) og d), og artikel 3 og 4 for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgelse af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til den i artikel 2, litra b), c) og d), og artikel 3 og 4 omhandlede adfærd.

Artikel 8

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der over for en juridisk person, som kendes ansvarlig i henhold til artikel 7, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) likvidation efter retskendelse.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 7, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 9

Jurisdiktion

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin jurisdiktion med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, 3, 4 og 5, i de tilfælde hvor:

- a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område, eller
- b) gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, idet medlemsstatens lovgivning dog kan kræve, at lovovertrædelsen også skal være strafbar i det land, hvor den blev begået, eller
- c) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område.

2. Med forbehold af artikel 10 kan en medlemsstat beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller på særlige betingelser vil anvende bestemmelsen i:

- stk. 1, litra b)
- stk. 1, litra c).

3. Medlemsstaterne underretter Generalsekretariatet for Rådet, hvis de beslutter at anvende stk. 2, og oplyser i givet fald, i hvilke særlige tilfælde eller på hvilke særlige betingelser beslutningen gælder.

Artikel 10

Udlevering og retsforfølgning

1. a) En medlemsstat, som i henhold til sin lovgivning ikke udleverer egne statsborgere, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, 3, 4 og 5, når de begås af medlemsstatens egne statsborgere uden for dens område.

b) En medlemsstat skal, når en af dens statsborgere er sigtet for i en anden medlemsstat at have udvist en strafbar adfærd som beskrevet i artikel 2, 3, 4 eller 5, og den ikke udleverer den pågældende til den anden medlemsstat udelukkende under henvisning til vedkommendes nationalitet, forelægge sagen for sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning, hvis der er anledning dertil. For at muliggøre retsforfølgning skal akter, oplysninger og bevismidler vedrørende lovovertrædelsen oversendes i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 6, stk. 2, i den europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957. Den begærende medlemsstat underrettes om retsforfølgningen og om resultaterne heraf.

2. I denne artikel skal udtrykket en medlemsstats »egne statsborgere« fortolkes i overensstemmelse med medlemsstatens eventuelle erklæring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) og c), i den europæiske udleveringskonvention.

Artikel 11

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. I overensstemmelse med gældende konventioner, multilaterale eller bilaterale aftaler eller arrangementer yder medlemsstaterne i videst muligt omfang hinanden gensidig bistand i forbindelse med retsforfølgning af de lovovertrædelser, der er omhandlet i denne rammeafgørelse.

2. Når flere medlemsstater har straffemyndighed med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i denne rammeafgørelse, rådfører de sig med hinanden med henblik på at samordne deres indsats, således at der foretages en effektiv retsforfølgning.

Artikel 12

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne udpeger operationelle kontaktpunkter eller kan anvende eksisterende operationelle netværk til udveksling af oplysninger og til andre kontakter mellem medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af denne rammeafgørelse.

2. Hver medlemsstat underretter Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen om den eller de tjenester, der anvendes som kontaktpunkt i henhold til stk. 1. Generalsekretariatet underretter de øvrige medlemsstater om disse kontaktpunkter.

Artikel 13

Geografisk anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse gælder for Gibraltar.

Artikel 14

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 2. juni 2003.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 2. juni 2003 Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. Rådet skal inden den 2. september 2003 på baggrund af en rapport, der udarbejdes på grundlag af disse oplysninger, og en skriftlig rapport fra Kommissionen vurdere, i hvor stort omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 15

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. maj 2001.

På Rådets vegne

T. BODSTRÖM

Formand